

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 12. decembar 2013. god.
Ref. br.:RK513/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

Slučaju br. KI82/13

Podnosilac

Ekrem Musliu

**Ocena ustavnosti rešenja Vrhovnog suda Kosova,
Rev. 212/2011, od 15. aprila 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija.

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Ekrem Musliu (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), sa prebivalištem u Gnjilanu, zastupljen od strane g. Shemsedin Piraj.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje Vrhovnog suda Kosova, Rev. 212/2011, od 15. aprila 2013. god., uručeno podnosiocu zahteva 29. aprila 2013. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti rešenja Vrhovnog suda Kosovo (Rev. 212/2011, od 15. aprila 2013. god.), kojim je odbačena kao nedozvoljena revizija podnosioca, jer vrednost predmeta spora koji je tužilac naznačio u tužbi ne prelazi iznos od 1.600 DM, odnosno 800 €.
4. Podnosilac zahteva tvrdi da je gore navedeno rešenje povredilo njegova prava garantovana članom 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] i članom 46 [Zaštita Imovine] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47 Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo, br. 03/L-121, od 15. januara 2009. god. (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 (2) Poslovnika o radu Suda (u daljem tekstu: Poslovník).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 10. juna 2013. god., podnosilac je preko pošte podneo zahtev Ustavnom sudu (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 20. juna 2013. god., predsednik suda je odlukom GJR. KI 82/13 je imenovao zameniku Ivan Čukalović za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik suda je odlukom imenovao veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Arta Rama-Hajrizi.
8. Dana 2. jula 2013. god., Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva, i tražio je dostavljanje popunjenog obrasca zahteva, punomoćje za zastupanje pred Ustavnim sudom, kao i kopiju presude Okružnog suda Ac. Nr. 41/11 od 6. maja 2011. god. Istog dana, Sud je obavestio Vrhovni sud o registraciji zahteva.
9. Dana 23. jula 2013. god., podnosilac zahteva je preko pošte podneo Sudu sva tražena dokumenta, uključujući punomoćje za zastupanje pred Ustavnim sudom.
10. Dana 18. novembra 2013. god. veće za razmatranje je većalo izveštaj sudije izvestioca i preporučio je Sudu u punom sastavu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. Neodređenog dana, M. B. je Opštinskom sudu u Gnjilanu podneo tužbu, preko koje je tražio potvrđivanje prava na trajno korišćenje dela nepokretnosti katastarske parcele br. 3173 u površini od 0.00.87 ha.

12. Kao rezultat toga, podnosilac zahteva je podneo protiv tužbu, preko koje je tražio potvrđivanje svojine na nepokretnosti katastarske parcele br. 3171 u površini od 0.02.89 ha, i takođe je tražio da se za deo ove nepokretnosti u površini od 0.00.87 ha, koju je koristio M.B., obaveže da mu preda u posedovanje i vlasništvo.
13. Dana 3. novembra 2010. god., Opštinski sud u Gnjilanu (presuda C. br. 81/06), nakon utvrđivanja činjeničnog stanja i razmatranja materijalnih dokaza, usvojio je kao osnovan zahtev tužioca-protivtuženog M. B., potvrđujući da je isti stekao pravo na trajno korišćenje površine od 0.00.87 ha i odbio je kao neosnovanu protivtužbu podnosioca zahteva.
14. Protiv presude Opštinskog suda u Gnjilanu (C. br. 81/06 od 3. novembra 2010. god.), podnosilac zahteva je uložio žalbu Okružnom sudu u Gnjilanu.
15. Dana 6. maja 2011. god., Okružni sud u Gnjilanu je preko presude (Ac. br. 41/11), odbio kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva i potvrdio je presudu Opštinskog suda u Gnjilanu (C. br. 81/06 od 3. novembra 2010. god.).
16. Opštinski sud u Gnjilanu je ocenio da [...] *“iz ovog utvrđenog stanja, a na osnovu odredbe člana 470. stav 1 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravnim, prvostepeni sud je našao da je tužbeni zahtev tužioca-protivtuženog [...] osnovan, jer je podnosilac zahteva ovu kupljenu nepokretnost koristio još od 1966. god., na nesmetan način sve do 2000. god., kao legitimni vlasnik i savesan držalac, znajući da ova nepokretnost, kao i deo površine od 87 m² pripada njemu, jer se ista nalazi unutar zidova ograde, onako kako se sporazumeo sa bivšim vlasnikom-prodavcem [...]”*.
17. Okružni sud u Gnjilanu je zaključio da [...] *„prvostepeni sud prilikom donošenja ove presude nije počinio potvrdu odredaba parničnog postupka, za koje se ovaj sud uglavnom brine, činjenično stanje je pravilno i na potpun način utvrdio, a i pravilno je primenio materijalno pravo, dakle iz ovoga i proizilazi zaključak ovog suda da ne stoje žalbeni navodi [...]”*.
18. Protiv presude Okružnog suda u Gnjilanu (Ac. br. 41/11, od 6. maja 2011. god.), podnosilac zahteva, navodeći bitnu povredu odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava, podnosi reviziju Vrhovnom sudu Kosovo.
19. Dana 15. aprila 2013. god., Vrhovni sud Kosova je doneo rešenje Rev. 212/2011, kojim je odbacio kao nedozvoljenu reviziju podnosioca zahteva.
20. Vrhovni sud Kosova u svom rešenju smatra da je zahtev za reviziju nedozvoljen jer [...] *”iz spisa predmeta rezultira da je vrednost ovog spora u tužbi tužioca-protiv-tuženog 300 DM [...] Prema odredbama člana 382. stav 3 ZPP, kao i člana 2 pod tačkom (J) Administrativnog Naređenja UNMIK-a o valuti koja je dozvoljena na Kosovu, koji je stupio na snagu 21. juna 2001. god., revizija nije dozvoljena u pravno-imovinskim sporovima, u kojima se tužbeni zahtev ne odnosi na potraživanja u novcu, na predaju stvari ili na izvršenje neke činidbe, ako vrednost predmeta spora koju je tužilac naznačio u tužbi ne prelazi iznos od 1.600 DM, odnosno 800€.”*

Navodi podnosioca

21. Podnosilac zahteva tvrdi da su rešenjem Vrhovnog suda, Rev. br. 212/2012, od 15. aprila 2013. god. povređene odredbe Zakona o parničnom postupku.
22. Prema podnosiocu zahteva, gore navedeno rešenje, kojim je Vrhovni sud odlučio da odbaci kao nedozvoljenu reviziju podnosioca zahteva, jer vrednost predmeta spora koji je tužilac naznačio u tužbi ne prelazi iznos od 1.600 DM, odnosno 800 EUR, je neosnovano i nema podrške u spisima predmeta.
23. Podnosilac zahteva dalje tvrdi da rešenje Vrhovnog suda, kojim je odbačena revizija kao nedozvoljena, za njega predstavlja [...] "lišenje korišćenja njegovog osnovnog prava, te se, kao takvo, treba tretirati kao povreda člana 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i člana 46 [Zaštita imovine] Ustava Republike Kosovo."
24. Podnosilac zahteva zaključuje, tražeći od Ustavnog suda da se:

"I. PROGLASI kao prihvatljiv zahtev zastupnika tuženog-protivtužioca, Ekrem Musliu iz Gnjilana.

II. PROGLASI kao neustavno rešenje Vrhovnog suda Republike Kosovo u Prištini, Rev.br. 212/2011 od 15. aprila 2013. god.

III. NAREDI Vrhovnom sudu Republike Kosova u Prištini da prosledi predmet na odlučivanje prema reviziji podnete od strane zastupnika tuženog-protivtužioca".

Ocena prihvatljivosti zahteva

25. Kako bi bio u stanju da razmotri zahtev podnosioca zahteva, Ustavni sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom o Ustavnom sudu i Poslovníkom o radu.
26. U tom smislu, član 113. 7 Ustava predviđa:

"Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom".
27. Pored toga, član 49. Zakona predviđa da "Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku."
28. U ovom slučaju, Sud primećuje da se podnosilac zahteva, da bi zaštitio svoja prava, obratio Okružnom sudu u Gnjilanu i konačno, Vrhovnom sudu Kosova. Sud, takođe, primećuje da je podnosiocu zahteva presuda Vrhovnog suda uručena 29. aprila 2013. god., i da je on podneo zahtev Sudu 10. juna 2013. god.

29. Dakle, Sud smatra da je podnosilac zahteva ovlašćena stranka i da je iscrpeo sva raspoloživa pravna sredstva prema primenjivom zakonu i da je zahtev podnet u roku od četiri meseca.
30. Međutim, Sud, takođe, treba da uzme u obzir pravilo 36 Poslovnika, koje predviđa:
- “Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:
[...], ili
b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava, ili
[...]
31. Podnosilac zahteva tvrdi da je rešenje Vrhovnog suda, kojim je odbačena revizija kao nedozvoljena, jer vrednost predmeta spora koji je tužilac naznačio u tužbi ne prelazi iznos od 1.600 DM, odnosno 800 EUR, neosnovano i za podnosioca zahteva predstavlja [...] “lišenje korišćenja njegovog osnovnog prava, te se, kao takvo, treba tretirati kao povreda člana 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i člana 46 [Zaštita imovine] Ustava Republike Kosovo”.
32. Međutim, podnosilac zahteva ne objašnjava kako i zašto odluka Vrhovnog suda, kojom je odbijena revizija kao neprihvatljiva, povređuje njegova Ustavom zagarantovana prava.
33. S tim u vezi, Ustavni sud ponavlja da prema Ustavu, nije njegova dužnost da deluje kao sud četvrtog stepena u vezi sa odlukama donetim od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (Vidi, *mutatis mutandis*, *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. god., stav 28; vidi, takođe, slučaj KI70/11 podnosioca *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. god.).
34. Ustavni sud može samo da razmotri da li su dokazi podneti na takav način i da su postupci uopšteno, gledano u njihovoj celini, sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva dobio pravično suđenje (Vidi, *inter alia*, slučaj *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, zahtev br. 13071/87, Izveštaj Evropske komisije za ljudska prava od 10. jula 1991. god.).
35. Na osnovu spisa slučaja, Sud primećuje da je obrazloženje pruženo u poslednjem rešenju Vrhovnog suda jasno, kao i nakon razmatranja svih postupaka, Sud je, takođe, našao da postupci u redovnim sudovima nisu bili nepravični ili proizvoljni (Vidi, *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. god.).
36. Na osnovu gore navedenih razloga, Sud smatra da podnete činjenice od strane podnosioca zahteva, ni na jedan način ne opravdavaju tvrdnju o povredama ustavnih prava.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je, u skladu sa pravilom 36 (2), b) i 56 (2) Poslovnika o radu, dana 18 novembra 2013. god. jednoglasno:

ODLUČIO

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. DA OGLASI da odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednik Ustavnog suda

Prof. Dr Enver Hasani